

του και παραμελεί την οικογένειά του, η οποία διαμαρτύρεται κ' έτσι κάθε μέραν έχουν γκρίνιες και τσακώματα και σε μία στιγμή παραφοράς πέφτει χάμου αναίσθητος. 'Η μάνα του τότε μετνοεί και αποφασίζει κατά την συμβουλήν των γειτόνων αρμένιδων και δέν το ξαναμιλάει για δουλειά και για μέλλον και έτσι τον αφήνουν ήσυχο στο δρόμο του.

'Αλλ' ο Πέτρος δεν είναι κακός άνθρωπος, είναι μόνον άτυχός, μοιάζει σαν τή πεταλούδα που θαμπώνεται από το πολύ φως, και έτσι θαμπωμένος από τή θεωρία είναι ανεπιτήδευτος για δουλειά. Κινεί λοιπόν τή λύπη στην 'Ανέτα, η οποία λέει γλυκά λογάκια για αυτόν στην αδερφή του και κατά σύμπτωση τὰ άκούει βγαίνοντας απ' την κάμαρά του κι' αυτός. 'Γαπάζει χωρίς να το καταλάβει τήν 'Ανέτα, μεταβάλλεται δε σε πρακτικόν άνθρωπο, ζητάει να εργασθῇ και να νυμφευθῇ τήν 'Ανέτα. 'Η μάνα του που είχε σχηματίσει καλήν ιδέα για το κορίτσι, και η αδερφή του, με άνοιχτόκαοδη και γεμάτη ζωή κ' επέλα, άκούγουν με μεγάλη ευχαρίστηση τή γνώμη του και χαίρουνται. 'Αλλά έρχονται οι Κούρδοι, όχι οι Κούρδοι τῆς 'Αρμενίας με τὰ γιαταγάνια και τίς μπαγιονέτες, άλλ' οι ξευγενομένοι Κούρδοι με τὸ ἄθος στην μπουτουνιέρα, οι λωποδύτες τῆς τιμῆς εκείνοι που δέν κόβουν κεφάλια, άλλὰ φτερά, τὰ φτερά τῆς εὐτυχίας και τῶν ἐνείρων. 'Είνα; από αὐτούς είναι και ὁ ἐξάδερφός του Βάσος που καταχράστηκε τήν ἀδυναμία τῆς 'Ανέτας και κουμμένος μια βραδυά, από κάτω από τὸ κρεβάτι τῆς, τῆς έκλεψε τή τιμή τῆς.

Όταν δὲ ὁ Πέτρος βγαίνει τὰ χαράματα για να συνοδέψῃ τοὺς 'Αρμένιδες φίλους του που φεύγαν, στὸν Πειραιά, βλέπει να βγαίνει εκείνη τήν ὥρα και ὁ ἐξάδερφός του από τὸ ἀπέναντι σπητι τῆς 'Ανέτας, τὸν κυνηγάει και τὸν προφτάνει μες τὸ σπητι του, που τρύπωσε εκείνος για να κρυφθῇ. Τὸν ἀρπάζει να τὸν πνίξῃ, άλλ' εκείνος ὑπερασπίζεται μ' ἕνα πιστόλι. 'Εκείνη τήν στιγμήν έρχεται και ἡ 'Ανέτα, κλαίοντας και ζητώντας συγχώρεση για τὸ κακό που έπαθε χωρίς να τὸ θέλῃ.

Όταν μένει μόνη ἡ οἰκογένεια τοῦ Πέτρου σκέπτεται τί θὰ γείνη και ἀποφασίζουν ὁ Πέτρος να ακολουθήσῃ τή γνώμη που θὰ τὸν συμβουλέψουν οι 'Αρμένιδες. Αὐτοί, τῶν ὁποίων τίς ιδέες και τύχες διηγείται στή μάνα του και στην αδερφή του, με τήν πάλη για τήν ἐλευθερίά και εὐδαιμονία τῶν αὐτῶν, ἐπὶ τέλους κινούν τήν συμπάθεια τῆς οἰκογενείας τοῦ Πέτρου. Βγαίνει λοιπόν αὐτός να ξεπροβάλλῃ τοὺς 'Αρμένιδες και ὁ θεατὴς ὁ ὁποῖος γνωρίζει ἐκ τῶν προτέρων τί γνώμη θὰ δώσουν, καταλαβαίνει ὅτι θὰ γυρίσῃ ὁ Πέτρος φέρνοντας στὸ μπράτσο του και τὸ φτωχοκόριτσο εκείνο που ἀγάπησε και ἀγκάλες ἀκόμα, τήν τιμή και τήν ὕπαρξή του ὁποῖου ἐπῆρε ὁ Τζέν-λεμαν εκείνος Κούρδος τῶν αἰθουσῶν Σὺρ Βάσος.

'Η ἐκτέλεση έγινε με πολλή ἐπιτυχία και ὁ κόσμος καταχειροκρότησε και τὸ ἔργο και τοὺς ἡθοποιούς.

ΒΑΛΛΕΝ-ΣΤΑΪΝ

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΑΝΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΑΡΙΣΤΟΦΙΛΟΥ ΤΣΟΥΤΣΟΥ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 24 ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΣΟΧΑ

Τὰ νύωδέστερα ἄνθρ.—Οἱ πλουσιώτεροι στέφανοι.—Αἱ καλλιτεχνικώτεροι ἀνθοδέσμαι.

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Κασιδάκις. Γιατί, κύριε, να λέμε «νύχια, πόδια» και να μη λέμε «δύο χε, πόδες;» αἱ, γιατί; Μαλλιάρος. Ρωτᾷς γιατί; Νά, γιατί! Γιατί οἱ δύο χε, θαμίζουν τοὺς δύο χε, τοῦ Μιστριώτη, κι' οἱ πόδες, τοὺς πόδες τοῦ Χατζιδάκεως.

Μιστριώτης. 'Εσύ, Χατζιδάκι, βλέπω και μιλάς για τή γλώσσα τῶν σκλονιδῶν. Δὲ μου λὲς τί θὰ πει σκλονί; Γιατί ἐγὼ σκλονί μαλόνι άκούγα, ἀμὰ τί πρᾶμα ἦτανε ἐν ἤθερα.

Χατζιδάκις (βήχοντας). Σκλονί θὰ πῇ μέρος ὅπου μπαίνουν ὅσοι ἔχουν τρόπους, ὅχι ὅσοι ξέρουν ὑπερσυντελικούς.

Μιστριώτης. Και πῶς ἔμαθες ἐπὶ τή γλώσσα τοὺς;

Χατζιδάκις (ξεροβήχοντας, ἐπειδὴ ἀπορία φάλτου βῆξ).

Μιστριώτης. Κι' ἀπὸ ποῦ παράγεται τὸ σκλονί δε, μου λὲς;

Χατζιδάκις (ξεροβήχοντας πάλι). Παράγεται παράγεται..... Στάτου να δεῖς..... (οὔνει στὸ πάτωμα). Νά....

Μιστριώτης. Καλὰ λέτε, ἀπὸ τὸ σάλιο.

Κ. ΤΕΦΑΡΙΚΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ κ. ΥΔΡΟΛΗΠΤΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Παρακαλοῦνται ἅπαντες οἱ κ. κ. ὑδροληπται οἱ καθυστεροῦντες οἰουδήποτε παρελθόντος ἔτους ὡς και τοῦ τρέχοντος τὸ ἀντίτιμον τοῦ ποσίου ὕδατος ὅπως προσέλθωσιν ἀνυπερέβτως ἐντὺς τῆς τρεχούσης ἐβδομάδος και καταβάλωσι τήν ὀφειλήν των, καθ' ὅσον ἐν ἐκνντία περιπτώσει θέλει ἀποκοπῇ ἡ διαχέτευσις τοῦ ὕδατος.

Ἀθήναι, τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1903.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ δήμου Ἀθηναίων)

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Κόλλο κι' αὐτὸ τοῦ θεατρῶν τῆς «Ὀμοιοίας» να παίξῃ τοὺς «Κούρδους» τοῦ Καμπύση.

— Για να δειθῇ πῶς ὑποστηρίζει τή σύγχρονη φιλολογία μας.

— Ἄν δὲν ἐπαιζᾷ τὸ δρᾶμα τοῦ Παλαμά, θὰ μᾶς πῇ, παίζω ὅμως τὸ δρᾶμα τοῦ Καμπύση. Τι ἄλλο θέλετε;

— Τιποτε! Μόνο θέλουμε να τὸν ρωτήσουμε γιατί δὲν τὸ παίζε τότε καιρό, παρὰ φύλαξε να τὸ παίξῃ τώρα, ἀπάνω στὸ ξεσκάκεμα που ἔπαθε με τήν «Ἀλχηστis».

— Νά δῆτε και τί θὰ συμβῇ. Ἄν πετύχουνε οἱ Κούρδοι θὰ πῇ πῶς τοὺς διώρθωσε αὐτὸς και ἐπέτυχαν.

— Ἄν ἀποτύχουν, θὰ φωνάξῃ πῶς τὸ δρᾶμα δὲν εἶνε φτιασμένο για τή σκηνή.

— Ἀπὸ τέτοια τερτίπια μᾶς ἔχει συνηθίσει.

— Όταν ἐπράκειτο ναποκαλυφθῇ ὁ ἀνδράντας τοῦ Σολωμοῦ στὴ Ζάκυνθο, ἡ ἐπιτροπὴ εἶχε προτελέσει και τὸν κ. Ψυχάρη να πάῃ στὴν Ζάκυνθο και να μιλήσῃ.

— Ὁ κ. Ψυχάρης ἐμποδίστηκε.

— Ἐστειλε ὅμως ἕνα γράμμα στὴν ἐπιτροπὴ, ποῦ μιλάει μέσα σ' αὐτὸ φτωχινότητα για τὸν μεγάλο μας ποιητὴ και χαρακτηρίζει τὸ ἔργο του.

— Τὸ γράμμα του ἐδημοσιεύθηκε στὴν «Ἐκθεσιν τῶν πεπραγμένων» ποῦ ἐτύπωσε ἡ Ἐπιτροπὴ.

— Θὰ τὸ δημοσιεύσῃ κι' ὁ «Νουμάς» στὸ φύλλο τῆς ἄλλης Κυριακῆς.

— Ὅσο περισσότεροι Ρωμηοὶ τὸ διαβάσουν, τόσο καλλίτερα.

— Λέει τόσα πράγματα μέσα σ' αὐτὸ και τὰ λέει.

τόσο καλὰ ὁ ἀδιακεκρίμενος ἐν Γαλλίᾳ λόγιος καθηγητὴς ὅπως τὸν ἀποκαλεῖ ἡ κ. Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ἐκτοντατηριδῶς τοῦ Σολωμοῦ.

— Καὶ μιὰ παρατήρησι, ἔτσι για τὸν τύπο:

— Τὴν ἔχθισι τῆς δὲν ἔμπορούσε να τὴν γράψῃ σ' ἀνθρωπινώτερη γλώσσα, ἀπὸ σεβασμὸ τοῦλάχιστο τῆς μνήμης τοῦ ποιητοῦ ποῦ ἔγραψε τὸν ἄθανάτο εκείνο «διάλογο» για τή γλώσσά μας;

— Τί να γερῇ ὅμως κανένας φύλλους στ' ἄερα, ἀπὸ ἡ ἐπιτροπὴ ἐπροτελέσει και τὸν κ. Μιστριώτη να μιλήσῃ για τὸν Σολωμό!

— Καὶ μίλησε ὁ μελικέτης καθηγητὴς «προσενεγκὼν τὰς νεομισμένους θυτίδας τῆς μεγαλοφυῆς τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος».

— Τὸ ἄρθρο τοῦ ἀγαπητοῦ μας συναδέλφου κ. Γίμ. Σταθ. ποῦ δημοσιεύουμε σήμερα, δὲν θάνα; και τὸ τελευταίον.

— Εἶχε τὴν καλωσύνην να μᾶς ὑποσχέθῃ τὴν ταχυτικὴ συνογασία του.

— Περιττὸ να σᾶς ποῦμε πόσο μᾶς εὐχαριστεῖ αὐτό.

— Ὁ κ. Σταθόπουλος με τὰ τελευταία ζωντανώματα ἄρθρα του στὴν «Ἀκρόπολι» ἔδωκε κῆτι ἀλύπητος βοουδουλίες σε μερικές σάχλες τῆς κοινωνίας μας, ποῦ θὰ μείνουν ἀλησμόνητες.

— Ἔχει τὴν φύχισι κι' αὐτὸς να λέῃ τὰ τόκα-τόκα.

— Ἀπόδειξι τρανὴ πῶς ἂν τὸν καταραστῇ ποτὲ ὁ διάλογος και βγάλλῃ ἐφημερίδα δική του, δὲν ἔμποχτήσῃ τὴν πρώτη κυκλοφορία, ἡ ὁποία, καθὼς τὸ ξέρει, με Μουρούζηδες και με Χαλιμαδες ἀποχτιέται.

— Ἡ κ. Παδοβάνη, δεκαπέντε μέρες τώρα δίνει τὴν τελευταία τῆς παράστασι.

— Δὲν λὲμ. πῶς μᾶς ἐνοχλεῖ ἡ περίφημη καλλιτέχνης ποῦ δὲν τῆς κάνει καριόα να φύγῃ ἀπὸ τὴν πόλιν μας.

— Ἐν τούτοις ἔμπορούσε και να μείνῃ ὅσο θέλει ἐδῶ, χωρίς να μᾶς κόβει τὴ χολή κάθε μέρα με τὴν τελευταία τῆς.

— Φαντασθῆτε, ἂν μᾶς ἔχῃ τῆς τέτοιες φοβέρες και ἡ «Νέα Σκηνή»!

Ο ΙΔΙΟΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΜΑΣ

'Ακούτε τώρα και τὰ ἀναμφισβήτητα, πολιτικά νέα τῆς τελευταίας ἐβδομάδας.

Δεκατρεῖς φορὲς διελύθη ἡ Βουλὴ κι' ἄλλες τόσες ἔμεινεν ἀδιάλυτη.

Δέκα φορὲς διεσπάρθη ἡ συμμαχία Δελιγιάννη-Ράλλη και εἴκοσι φορὲς ἐστηρίχτηκε στερεώτερα. Εἴκοσι τόσες φορὲς ἐχόλιασε ὁ κ. Σιμόπουλος με τὸν κ. Θεοτόκη και σαράντα φορὲς τᾶφτιαζαν κ' εἶνε μέλι γάλα.

Τί κρίμα να μὴν περιορίζονται μερικές ἐφημερίδες τᾶναμφισβήτητα κητωρθώματα τοῦ πρίγκηπος Μουρούζη, ἀλλὰ να πλώνονται και σ' ἄλλα ζητήματα και να μᾶς φουσκάνουν με ἀέρα!..

ΚΟΪΑΝΟ

Ο ΜΟΥΡΟΥΖΗΣ

Φίλτατε κ. Διευθυντά.

'Εχει ἡ δὲν ἔχει συγγενεῖς ἐδῶ ὁ τὸσον ἀνυστόλως διαπομπευόμενος εἰς τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων Μουρούζης;

'Εχει βεβαίως, κ' ἔχει συγγενεῖς ἀπὸ τὰ πρῶτα Ἑλληνικά σπίτια. Πῶς λοιπόν οἱ συγγενεῖς αὐτοὶ δὲν διαμαρτύρονται διὰ τὸ ρεζιλίκι ποῦ παθαίνει ἕνας ἱποτικώτατος, ἀγγελόψυχος και ἄτυχός ἐξ ἄλλου Ἑλλήν ἀξιωματικός, ὁ φέρων ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον τιμημένα και ἄτιλα δῶμάτα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὁ ὁποῖος μόνον και μόνον διότι κητεδικάσθη εἰς ἐκουσίαν ἐξορίαν, ὑποχρεώθηκε να τροφοδοτῇ τοὺς ἀναγνώστα; δύο τριῶν ἐφημεριδῶν, πρῶτα -

ζόμενος εις αὐτοὺς ὡς παρωδία Δὸν Κιχῶτου καὶ ὡς κριματοῦραν Ταρταρίνου;

Νὰ σὲ εἰπῶ τὴν ἀλήθειαν, δὲν κακίζω τὰς ἐφημερίδας αἱ ὁποῖαι τὸν ἐκμεταλλεύονται. Τοὺς συγγενεῖς του κακίζω καὶ κατ' αὐτὸν ἀγανακτῶ, διότι γίνονται μακαρίως το μεζιλευμα. ἴσως ἴσως δὲ καὶ το χειροκροτοῦν.

Νὰ τοὺς χαίρειται τισιν συγγενεῖς, καὶ αὐτοὺς πρέπει νὰ γένοιτο μετάνοιαν, ὅταν ἀπορασίῃ νὰ ἔλθῃ ἐδῶ, μὲ τὸν βορδουά, καὶ ὅχι τὴν φανταστικὴν διογέρον του Μι. Νόουθεν, τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησαν αἱ «Ἀθηναί» πρὸς ἄγαν ἀνεγνωστών, καὶ τὴν ὁποίαν ἀπ' αὐτὴν ἐδανείσθησαν κατόπιν αἱ ἀνταρξίαι συνάδελφοί της.

Μετ' ὑπολήψεως
ΣΑΡΑΑΤΑΝΙΔΗΣ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΙΜΩΝΑ

Ἡ ὥρτια μετάφρασις τοῦ «Τίμωνος τοῦ Μισανθρώπου» τοῦ Λουκιανού, ἡ ὁποία ἐφιλοτεχνήθη ἀπὸ τὸν κ. Π. Βουτιεριδὴν καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν ἐπιφυλλίδι εἰς τὸν Νουμᾶν ἐξεδόθη ἤδη εἰς καλλιτεχνικὸν τεῦχος.

Τὸ τεῦχος τοῦτο εἶναι τὸ πρῶτον τῆς σειράς ἐκλεκτῶν ἐκδόσεων τὰς ὁποίας ἀρχίζει ἡ διεύθυνσις τοῦ «Νουμᾶ» ὑποσχρόμενη νὰ σχηματίσῃ βιβλιοθήκην ἐκλεκτῶν φιλολογικῶν βιβλίων πρωτοτύπων καὶ ἐκ μεταφράσεων.

Ἡ ἰδέα εἶναι θαυμασία καὶ ὁ «Νουμᾶς» ἐγγυάται διὰ τὴν κατὰ τὸ δυνατόν εὐκρινεὴν πραγματοποίησιν της.

«Ἐστία» 25 Σεπτεμβρίου.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔνδοκοι καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκου καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἢ τοι φράγκα καὶ λίρας, στερεῖνας ἀποδοτέας εἰς ὀρισμένην προθεσμίαν ἢ ἀπαρκεῖς. Αἱ εἰς χρυσόν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται, εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ἀφωσ (cheque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσεϊ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς, ἐν Κερκύρα δὲ, Κερκελλήνῃ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ἐκεῖ ὑποκαταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς.

ΤΟΚΟΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Κατ' ἔτος	διὰ καταθέσεις
1) 2 ταῖς ο)ο	6 μην. τοῦλάχισ.
2 » ο)ο	1 ἔτους »
3) 2 » ο)ο	2 ἐτών »
2 » ο)ο	4 » »
1 » ο)ο	5 » »

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαί ἢ ἀνώνυμοι.

Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗ

“ΩΡΕΣ”

Πουλιούνται δραχμαὶς 3 στὰ βιβλιοπωλεῖα τῆς ἘΣΤΙΑΣ, ΜΠΕΚ, ΕΛΕΥΘ-ΡΕΟΙ ΔΑΚΗ.

ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΣΕ ΒΙΒΛΙΟ

ΤΟΥ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΤΙΜΩΝΑΣ Ο ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟΣ

μεταφρασμένος ἀπὸ τὸν ΠΑ. Π. ΒΟΥΤΙΕΡΙΔΗ

καὶ πουλιέται 1 δραχμῇ

στὸ γραφεῖο μας καὶ στὰ βιβλιοπωλεῖα Ἐστίας — Μπεκ — Ἐλευθερουδάκη.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

— Das mittelgriechische Fischbuch von Karl Krumbacher. München 1903. Εἶναι ὁ τίτλος μίτης νέας μελέτης τοῦ καθηγητοῦ κ. Krumbacher. Ἀποδίδει ἓνα βεζαντινὸν κείμενον περὶ ἐπιγράφεται «Ὁ ὀψαρολόγος» καὶ περιγράφει μὲ ἀκριβὴν τὴν γλῶσσαν μεταξὺ διαφόρων φαιδίων. Ὁ τοῦ καθηγητῆς σχολιάζει τὸ περιεγρότερον αὐτὸ κείμενον, τὸ ὁποῖον πλὴν τῆς ἄλλης ἀξίας του ἀποτελεῖ κ' ἓνα πολυτίμητον μνημεῖον τῆς γλώσσας μας κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους. Τὸν «ὀψαρολόγον» τὸν ἀναδημοσιεύουμε στὸν «Νουμᾶ». Εἶναι φαιδρότατον ἀνάγνωσμα. Οἱ τίτλοι τῶν φαιδρῶν ἀντιστοιχοῦν τοῖς τίτλοις τῶν ὀψαρολόγων τῆς Βυζαντινῆς Αὐλῆς.

— «ΤΑ ΠΡΟΫΛΛΙΑ». Τυπώθηκε τὸ τέταρτον φυλλάδιον τοῦ φιλολογικῆ καὶ ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ τοῦ κ. Γ. Βλαχογιάννη, τὸ ὁποῖον, καθὼς ξέρουν οἱ ἀναγνώστες μας γράφεται ὁλοκλήρως ἀπὸ τὸν ἴδιον. Τὸ φυλλάδιον τοῦτο εἶναι τρία διηγήματα, καὶ μέσα σ' αὐτὰ τὸ θαυμάσιον «Τῆς Μοῖρας τὰ γραμμένα», ποιήματα, «Γράμματα ἀπὸ τῆς ἄγρης ἔρως» καὶ μὲ μελέτη, γὰρ τῇ γλώσσῃ ἀπὸ τῆς φιλολογικῆς γραφῆς τῆς ἀνεκδοτοῦ τοῦ Βιλαρά, ποῦ ἔχει στὰ χεῖρά του ἡ ἐκδόσις, — ἓνα πελοποννησιακὸν καὶ φιλολογικὸν μνημεῖον. Τὸ ἔργο τοῦ κ. Βλαχογιάννη δείχνεται, ὅσο βγαίνουν τὰ φυλλάδια, δυνατότερον καὶ πῶς θάχει πολλὴ ἐπίδρασις ἐπὶ τὴν φιλολογίαν μας. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ διαβασθῇ ἀπὸ τὸν καθένα μὲ πολλὴ προσοχὴ καὶ περισσότερον σεβασμὸν. Τὸ φυλλάδιον πουλιέται μὲ δραχμῇ.

— Giornale d'Arte. Ἐφημερίδα τῆς ἑλληνικῆς. Εἶναι ἓνα καινούργιον περιοδικόν, ποῦ ἐβγήκε τώρα ἐπὶ τῇ Νάπολιν τῆς Ἰταλίας. Δημοσιεύει μελέτας γὰρ καθὼς εἶδος τέχνης, ποιήματα, διηγήματα καὶ ἄλλα φιλολογικὰ ποῦνα εἶναι πολλῆς ποιοτήτος. Ἐχει καὶ ἓνα ἄρθρον τοῦ κ. Φωκ. Βακαλόπουλου γὰρ τὴν σημερινὴν καὶ γλῶσσαν, γραμμένην ἀπὸ ἀφορμῇ τοῦ τελευταίου σπουδαιοτάτου βιβλίου τοῦ Γερμανοῦ γλωσσολόγου κ. Κρουμπάχερ. Ἐχει ἀκόμα καὶ μὲ ἀκαμμία γελοιογραφία τοῦ μεγάλου ἀλλοιότητος τῆς σκηνῆς. Ἐρμῆς Νοβέλλι.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ συνδρομηταὶ τῶν Ἀθηνῶν ὅσοι ἀλλάξαν κατοικίαν, νὰ μᾶς τὸ δηλώσουν γὰρ νὰ ξέρουμε ποῦ νὰ στέλνουμε τὸ φύλλον.

Παρακαλοῦνται καὶ οἱ λίγοι συνδρομηταὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ποῦ δὲν ἐστεῖλαν ἀκόμη τὴν συνδρομὴν, νὰ μᾶς τὴν στείλουν ἀφοῦ, καθὼς εἶναι γραμμένον καὶ στὸν τίτλον τοῦ φύλλου, ἡ συνδρομὴ πληρώνεται μπροστὰ.

ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ

ΠΡΙΝΑΡΗ-ΦΟΥΝΤΟΥΚΛΗ

ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΡ. 26Α

ΕΤΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ

Ἐναρξί μαθημάτων 10 Σεπτεμβρίου, ἡμέραν Τετάρτην.

ΦΤΗΝΕΙΑ-ΣΤΕΡΕΟΤΗΣ-ΟΜΟΡΦΙΑ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΩΝ

ΜΑΡΙΑ Σ ΚΥΠΡΙΑΔΟΥ

α. ΑΡ. ΟΔΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΡ. 5

“Ὁ” οἱ Ἀθηναῖοι εἰς αὐτὸ θὰ ῥάπτουν τὰ ὑποκάμισάτους καὶ δὲ αἱ Ἀθηναῖαι εἰς αὐτὸ θὰ παργγέλλουν τὴν προικὰ του.

Ἐπισκεφθεὶς το καὶ θὰ πεισθῇτε. “Ὁ” λόγια ἀλλὰ πράγματα. Τὸ σύμβολον τοῦ νέου ἐργοστασίου εἶναι:

ΦΤΗΝΕΙΑ — ΣΤΕΡΕΟΤΗΣ — ΟΜΟΡΦΙΑ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— κ. Παράδειον. Δὲ εἶναι παρὰ τὴν ἀρετὴν καὶ γράφεται. Εἶναι πράγματα ὁμοῦτα. Τὸ τελευταῖον φύλλον μας εἶχε λάβια πολλὰ, τὸ ξέρουμε. Μὰ καὶ τί θέλατε νὰ κάνουμε ὅταν τὴν τελευταία στιγμὴ ἐσκάρπισαν οὗτοι ὁλόκαυροι σελίδες; Περισσότερον ἀπ' ὅλα εἶχε τὸ ποίημα τοῦ κ. Βαχλέντη. Τὸ «μετοστρατίον» ἔγινε «με τοστρατίον» καὶ τὸ «αὐροφίον» «αὐροφίον». Πᾶσι πέρασε καὶ αὐτὸ. Τί νὰ γίνῃ! — κ. Στεφ. Πάρ. “Ἡ ἐκκρίσις” ποῦ μᾶς στείλετε θὰ δημοσιευθῇ. — κ. Τάκ. Κιν. Τὸ λάδι μας. Καλὸ. Μονο νὰ μὴν ἀρχίσαιε τὰ βιβλίσια τὰς πλῆ. Ὁλοῦν ἡ ἀρχὴ του — κ. Σ. Βασιλ. Λεόκαρ. Κύπρου. Δὲν ἔχεις ὅλοιο καὶ θὰ τὸ ἴδῃς ὅταν διαβάσῃς τὸ γράμμα ποῦ σοῦ στείλαμε. Τί δὲλεο! Ὅτε σὺ, καλὸν ἄνθρωπον, δὲν καθόρθως νὰ βλέπῃς τὰ πράγματα ὁλοκλήρως καὶ ὁλομῶς ματογυάλια τοῦ σχολαστικισμοῦ. Κρίμα! — κ. Νικιδν. “Ὁ «Χαρατοῦστρας» δὲν τελείωσι. Ἀπλῶς παραχωρεῖ τὴ θέσιν του στὸν «Κρίτικον». “Ἔγινε τὸς ὁλοκλήρως κομμάτια τοῦ ἀνόμου, καὶ θὰ τὰ δημοσιεύσῃς ὅσοι ἀπὸ αὐτὰ ἔχῃς φύλλον. — κ. Κ. Τ. “Ἔγινε ὁλοκλήρως, ἡ ἀκρίβεια καὶ τοιαῦτα εἶναι ὁλοκλήρως λέξεις ποῦ πρέπει νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν γλῶσσάν μας. Μὰ μονο αὐτὲς τάχα; Γιὰ τὴν πρώτη ἔχουμε τὴ «στραβοστρατιωνία» καὶ γὰρ τὴν δεύτερη τὴν «ἀδιαντροπία» ἢ τὴν «ἐστειπωσία». Τὸ μᾶς χρειάζονται οἱ γράφες καὶ οἱ τοιαῦτες. — κ. Τόλμ. Βουρμπανίτη. Τὰ λάδια μας. Θὰ εἶς γράφουμε. Τὸ διηγημα θὰ μᾶς. — κ. Μ. Φιλ. Τὸ φύλλον θὰ τὸ στέλνουμε, ὅπως μᾶς γράφεις. Τὸ «νίκας» κατὰ διττάλῳν ἔρχον. “Ἔγινε” ἀπὸ ὁλοκλήρως τρία φύλλα θὰ δημοσιευθῇ. Καὼς καὶ τὰ ποιήματα. — κ. Κ. Παρ. Μὴ στενοχωρεῖσαι καὶ ὅλα θὰ μπουὶν μὲ τὴν πειρὰ τους, καθὼς καὶ ὅ,τι ἄλλο μᾶς στείλεις. Ὑπὶ τοῦ παρόντος θὰ προστεμῇ ἡ κρίσις γὰρ τὸν πρόλογον τοῦ κ. Γουματιάρη, ποῦ μᾶς ὑποσχέθηκε. Τὴν περιμένουμε.

BIBLIODETIKON

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΝΙΚΟΛ. Σ. ΛΑΡΔΗ

Τὸ τελειότερον ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ πλυνδιώτερον εἰς μηχανήματα

ΕΚΤΕΛΕΙ ΟΙΑΣΔΗΠΟΤΕ ΣΧΕΤΙΚΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ — ΟΔΟΣ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 28

ATELIER DE RELIEUR

N. S. LARDIS

ATHENES — RUE PRAXITELLES 28.

ΣΤΟ ΦΥΛΛΟ

ΤΗΣ ΑΛΛΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

— ΨΥΧΑΡΗ: “Ἐνα γράμμα γὰρ τὸ Σολωμό,
— ΗΛ. ΒΟΥΤΙΕΡΙΔΗ: “Ἡ Λίμνη, ποίημα.
— ΤΙΜ. ΣΤΑΘ: Τὸ σκάνδαλον τῆς ἡθοποιού.
Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ: “Ὁ Καμύστης.